

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 26.

Udgivet 3die Juli.

1897.

Høieste Resolution

25 Juni.

af 25de Juni.

De af Eidsvolds Herredsstyrelse i Møder den 21de Januar 1896, 29de April og 3die Juni 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Jld i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896, dog saaledes, at § 16 skal lyde: „Nærværende Regler træder i Kraft den 15de August 1897.“

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder, nemlig:

1. Østtiden af Bormen:

1ste Rode . . . Skraarud til Holtaen.

2den — . . . Holtaen til Tønsager.

3die — . . . Tønsager til Næsgrændsen.

4de — . . . Guldværket.

2. Vesttiden af Bormen:

1ste Rode . . . Feiringsgrændsen til Nas.

2den — . . . Nas til Hurdalsveien.

3die — . . . Hurdalsveien til Dal (om Berger).

4de — . . . Baarlidalens Brug til Hæslar.

§ 2. For Østtiden udvælger Herredsstyrelsen en Brandfoged og for Vesttiden en, begge med Suppleanter. Ligeledes vælger Herredsstyrelsen en Rodemester for hver Rode. Samtlige er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter Vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin Stilling, kan de naarsomhelst af Herredsstyrelsen affædiges eller trækkes til Ansvar.

§ 3. Det paaligger saavel Brandfogder som Rodemestre at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand

25 Juni. er udbrudt, ved udsendt Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig at begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet. Er det nødvendigt, har han tillige at underrette den anden Brandfoged for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra de andre Brandroder. Er begge Brandfogder tilstede, fører den, inden hvis Distrikt Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet. Inden en af Brandfogderne er kommet tilstede, føres Ledelsen af Rodemesteren. Overtrædelser af Bestemmelserne i ovennævnte Lov af 14de Juli 1893 har Brandfogden at anmelde for Raadalemyndigheden.

§ 4. Enhver Eier af matrikuleret Eiendom inden Herredet er, i Tilfælde af Skogbrand, pligtig til efter Brandfogders eller Rodemestres Tilføjelse uopholdelig at staae følgende Mandskab, forsaavidt de have paa Gaarden, i Forhold til Matrikulsfylden, nemlig:

For en Gaard fra 2 indtil 5 Mark	1 Mand
— „ — „ 5 — 10 —	2 —
— „ — „ 10 — 15 —	3 —

o. s. v. i samme Forhold.

Disse Mænd har vedkommende Gaardeiere, efter Brandfogders eller Rodemestres nærmere Bestemmelse, at forsyne med fornødne Redskaber, saasom Øxe, Spade eller Hæke, samt bide dem Koft og Betaling i 3 Dage. Eiendomme fra 1—2 Mark er pligtige at stille 1 Mand i en Dag uden Erstatning. Benyttede Mændene længere end henholdsvis 3 og 1 Dag, betales de paa samme Maade som andre Mandskaber overensstemmende med § 13.

§ 5. Foruden de Mandskaber, som Gaardeieren ifølge foregaaende Paragraf har at stille, er enhver inden Herredet bosat vogn, arbejdsfor Mand, der kan ansees skiftet til at deltage i Slukningsarbeidet, og som ikke har gyldigt Forsald, pligtig til paa Brandfogders eller Rodemestres Tilføjelse at indfinde sig snarest muligt paa Brandstedet, medtagende mulig forhaandenbærende Redskaber, saasom Øxe, Spade eller Hæke, og der udføre, hvad Brandfogder eller Rodemestere paalægger ham. Derfor erholder han Betaling overensstemmende med § 13.

§ 6. Mandskab, som er opbudt til Slukning af Skogbrand, maa ikke ophøre med Slukningsarbeidet, forinden vedkommende Brandfoged hertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Brandfogden nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblusselse er forbi.

Forinden Mandskabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbeidet søge indhentet saavidt mulig noiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 7. Til Stansning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederen af Slukningsarbeidet, uden Hensyn til Indføjelse fra Eie-

rens Side og efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skog, 25 Juni. grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Mobild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slukning fornødne Foranstaltninger; dog bør han, forinden der skrides til alvorlige Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med den anden Brandfoged eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til snarest muligt derom at underrette vedkommende Brandfoged eller Rodemester.

§ 9. Herredsstyrelsen kan bestemme, at der i Tidsrummet fra 1ste Juni til 1ste September paa visse Steder inden Herredet, fra hvilke de har Udflugt over Skogterrænet, skal holdes Vagt, ligesom der kan fattes Beslutning om Anlæg af Telefonledning til Vagstederne og Indkjøb af Værer til Fordeling mellem Rodemestrene. Naar Vagten opdager Ild eller mistænkelig Røg fra noget Sted i Skogen, har den hurtigst mulig derom at underrette nærmestboende Brandfoged eller Rodemester og selv begive sig til Stedet for om muligt at slukke eller begrænse Ilden.

§ 10. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa Brandfogderne og deres Suppleanter ikke foretage Rejser udenfor Herredet, medmindre de har sørget for at stille Stedfortrædere, som godkjendes af Herredsstyrelsen. En Rodemester maa i samme Tidsrum ikke rejse udenfor Herredet uden at have skaffet en paalidelig, nærboende Mand som Stedfortræder.

§ 11. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandfoged at afgive til Herredsstyrelsen en Indberetning, indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse. Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 12. Brandfogden har at aflægge Regnskab over de ifølge nærværende Regler paaløbne Udgifter efter en ham af Herredsstyrelsen meddelt nærmere Instrux.

§ 13. Brandfogden tilkommer en Godtgjørelse af Kr 4,00 og Rodemesteren af Kr. 2,50 for hver Dag, de i Stillings Medfør maa holde sig i Marken, samt Erstatning for Skyds og andre nødvendige Udgifter. Andre Brandmandskaber end de, som vedkommende Eiendomsbesiddere ifølge § 4 har at stille uden Godtgjørelse, tilstaaes en Godtgjørelse af Kr 1,50 pr. Dag.

Godtgjørelsen for den i § 9 omhandlede Vagt bestemmes af Herredsstyrelsen.

§ 14. De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, udbignes paa Herredets samtlige Skogeiere i Forhold

25 Juni. til deres Skoges Areal. Til at udfinde Skogarealet udvælges af Herredsstyrelsen 5 Mænd, der gives Udgang til Hypothekbankens Taxationsmænds Protokoller for de Eiendommens Vedkommende, hvorpaa Hypothekbanken har optaget Taxt, medens Herredets øvrige Skoge anslaaes efter Skjøn af ovennævnte Komite.

Arealets Størrelse afrundes med det nærmeste hele Tal deleligt med 50. Hvis en Skogeier er misfornøiet med Ansættelsen, kan han forlange sin Skog opgaaet af to, af Herredsstyrelsen opnævnte Mænd, hvis Skjøn er inappellabelt. Gaar Skjønnet Klageren imod, er han pligtig til at betale Omkostningerne, i modsat Fald skal disse indgaa under de ved Sværksættelsen af nærværende Regler forarsagede Udgifter.

Skogareal under 50 Maal medtages ikke i denne Bescatningspligt.

§ 15. Overtrædelse af Reglerne medfører efter Lov af 14de Juli 1893 § 6 Straf med Bøder, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelse maatte være anvendelig.

§ 16. Nærværende Regler træder i Kraft den 15de August 1897.

25 Juni.

Meddelelse fra Indredepartementet

angaaende Ophør af det extraordinære Opsyn under Fiskerierne ved Finmarkens Kyst.

Det ved Kongelig Resolution af 2den November 1896 etablerede og den 22de April 1897 ifrafttraadte extraordinære Opsyn under Fiskerierne ved Finmarkens Kyst er efter Departementets Ordre hæbet den 21de Juni dette Aar.

28 Juni.

No. 1.

Lov

angaaende Retsanmodninger i borgerlige Sager.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitteligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 12te Juni dette Aar faalydende:

§ 1. Naar nogen af Parterne under en her i Landet anlagt borgerlig Sag ønsker foranstaltet Bevisoptagelse ved udenlandsk

Domstol, kan han hos den Ret, ved hvilken Sagen henstaar, begjære 28 Juni.
 udfærdiget en Retsaanmodning om den attraaede Revisoptagelse. No. 1.
 Vedkommende Part har isaafald — foruden at oplyse, hvad der
 tilsigtes godtgjort ved den attraaede Revisoptagelse — tillige at
 meddele alle de nærmere Oplysninger, som udfordres til Anmod-
 ningens Udfærdigelse. Hvor det forlanges af Retten, maa han
 derhos stille Sikkerhed for de med Revisoptagelsen antagelig for-
 bundne Omkostninger.

§ 2. Retten afgjør, om og i hvilken Udstrækning Begjærin-
 gen skal efterkommes. Afgjørelsen sker, saafremt Sagen henstaar for
 Højesteret, overensstemmende med Regelen i Lov af 12te Septem-
 ber 1818 § 16 og ellers ved Kjendelse overensstemmende med Reg-
 lerne i Lov af 4de Juni 1892 § 25 1ste og 2det Afsnit. Paa-
 anke af Kjendelse, der gaar ud paa Udfærdigelse af Retsaanmodning,
 kan ske overensstemmende med Reglerne i den sidstnævnte Paragrafs
 3die Afsnit, men har ikke opsættende Virkning.

Forinden Afgjørelsen træffes, skal der være givet Modparten
 Anledning til at udtale sig.

§ 3. Beslutter Retten, at Begjæringen helt eller delvis skal
 imødekomes, udfærdiger den uden Betaling en Anmodning til
 vedkommende fremmede Domstol om, at Revisoptagelsen maa finde
 Sted. For Højesterets, Overretternes og Kristiania Byrets Ved-
 kommende saavel som i andre Tilfælde, hvor Retten bestaar af flere
 Medlemmer, udfærdiges Anmodningen af Rettens Formand.

Anmodningen bliver, medmindre anderledes af Kongen er be-
 stemt, at fremsende gennem vedkommende Regjeringsdepartement.
 Den skal indeholde en kort Fremstilling af det Forhold, der ligger
 til Grund for Søgsmålet, samt en nøiagtig Angivelse af, hvad der
 begjæres foretaget. Ønskes nogen særlig Form eller Fremgangs-
 maade iagttagen, bør dette udtales, og særlig bør det oplyses,
 hvorvidt nogen af Parterne skal varsles til Forretningen og i Til-
 fælde med hvilket Varsel. Hvor ikke Samtykke foreligger, bør Par-
 terne altid begjæres varslede med saadant Varsel, som efter norsk
 Lovgivning gjælder for Indstævning her til Riget fra vedkommende
 fremmede Land, eller om dette Varsel findes uforholdsmæssig langt,
 med saadant kortere Varsel, som Retten overensstemmende med Reg-
 lerne i Lov af 4de Juni 1892 § 15 maatte bestemme.

Nærmere Forskrifter om Anmodningens Indhold og Af-
 sending kan gives af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 4. I Sag, hvor Retten paa Embeds Begne har at drage
 Omhu for Sagens tilstrækkelige Oplysning, kan Retten ogsaa af
 egen Drist beslutte Udfærdigelse af Retsaanmodning om Revisopta-
 gelse. Dog skal den isaafald, forinden Beslutning fattes, have givet
 Parterne Anledning til at udtale sig, saafremt de har afgivet Møde
 under Sagen.

Ligeledes kan Retsaanmodning om Revisoptagelse begjæres ud-

28 Juni. No. 1. færdiget, hvor Sogsmaal endnu ikke er anlagt; dog maa Forligsmægling have været anstillet, hvor saadan efter Forfristen i Lov om Forligelsesvæsenet af 20de Juli 1824 § 34 er fornøden. Begjæringen bliver at fremsætte for den Ret, ved hvilken Sogsmaal i Anledning af det paagældende Forhold i Tilfælde vilde være at anlægge, efter forudgaaende Stævnamaal til Modparten. For Begjæringens Behandling betales Kr. 10,00.

§ 5. Om Udfærdigelse af Retsanmodninger i andre Tilfælde end ovenfor omhandlet kan de fornødne Bestemmelser gives af Kongen.

§ 6. Anmodninger fra fremmede Domstole eller judicielle Myndigheder om Bevisoptagelse eller andre retslige Handlinger i borgerlige Sager bliver, forsaavidt ikke anderledes af Kongen bestemmes, alene at efterkomme, hvor de fremsendes gjennem vedkommende norske Regjeringsdepartement.

§ 7. Skal Bevisoptagelse finde Sted i Henhold til saadan Anmodning, som omhandles i foregaaende Paragraf, har Dommeren paa Embeds Begne at foretage det fornødne til Bevisoptagelses Fremme; dog kan han under særlige Omstændigheder med Samtykke af vedkommende Regjeringsdepartement hertil antage en Sagfører, der isaafald ved Forretningens Afslutning bliver at tilkjende et passende Salær.

Forudgaaende Forligsmægling skal være ufornøden, ligesom Varsel til Parterne ikke behøver at gives, medmindre det udtrykkelig maatte være forlangt.

Er i Anmodningen nogen særskilt Form eller Fremgangsmaade forlangt iagttaget, skal dette saavidt muligt ske, medmindre dens Iagttagelse maatte være at anse som forbudt efter norsk Ret.

§ 8. Nærmere Forfrister om, hvad der skal iagttages i Anledning af saadan Anmodning, som omhandles i § 6, kan gives af Kongen.

Under Forudsætning af Gjensidighed kan Kongen derhos bestemme, at Efterkommelsen af saadanne Anmodninger skal ske uden Betaling.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigeets Segl.

Givet paa Rosenbalds Slot den 28de Juni 1897.

Oscar.
(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Loov

28 Juni.

No. 2.

om Udfligning af Indtægts- og Formueskat
i Kristiania.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 12te Juni dette Aar,
saalydende:

§ 1. Kristiania Kommunestyre kan ved Vedtægt, stadfæstet
af Kongen, bestemme, at Byen med Hensyn til Udfligning af Ind-
tægts- og Formueskat deles i Distrikter, hvori Vigning paa den
Naade, som nedenfor omhandles, foregaar særskilt for hvert Distrikt.

§ 2. For hvert Distrikt vælger Kommunestyret blandt Di-
striktets Beboere saa mange Vigningsmænd med Baramænd, som
Vedtægten bestemmer. Disse Mænd samt en af Kommunestyret
særskilt valgt Formand og en ligeledes særskilt valgt Næstformand,
hvilke kan være bosatte udenfor Distriktet, danner dettes Vignings-
nævn. Der kan i Vedtægten bestemmes, at flere Nævn kan have
fælles Formand og Næstformand.

For Vigningsnævnenes Medlemmer gælder med Hensyn til
Valgbarhed, Pligt til at modtage Valg, Tjenstgjørings tid, Ugildhed,
Ansvar for Udeblivelse og Tauskedsplicht, hvad der om Vignings-
kommissionen er bestemt (jfr. dog § 6). Det samme gælder om
Nævnets Beslutningsdygtighed. Moderne berammes af Formanden,
hvis Stemme ogsaa gjør Udslaget i Tilfælde af Stemmeligbed.

Vigningskommissionen dannes af Nævnenes Formænd samt
endnu et Medlem af hvert Nævn, der vælges af sammes Med-
lemmer.

§ 3. Snarest muligt efter Udvælgelsen sammentræder under
Forsæde af Vigningskommissionens Formand Medlemmerne af samt-
lige Vigningsnævn til Fastsættelse af de almindelige Regler for
Vigningen.

Vigningsnævne ansætter derpaa hvert for sit Distrikt de i
samme bosatte Skattepligtiges Formue og Indtægt, forsaavidt deraf
skal svares Skat til Byen. Ligesaa ansætter de med samme Be-
grændsning Formue og Indtægt for i Distrikterne hjemmehørende
uavngivne Interessentskaber og Indretninger samt uavngivne Sels-
skaber, der lignedes underet. Dog kan Nævnets Formand kræve en
hvilkenomhelst enkelt Ansættelse henvist til Vigningskommissionens
Afgjorelse. Han skal kræve saadan Henvisning, naar han finder
en foreslaaet Afgjorelse stridende mod Lovgivningen eller mod de af
Kommunestyret foreskrevne eller af Vigningsnævne i det oven-
nævnte Fællesmode fastsatte Vigningsregler eller beroende paa fejl-
agtig Beparelse af et Principsspørgsmaal.

28 Juni.

No. 2. Vigningskommissionen kan derhos foretage fornøden Verigtigelse, naar det godtgjøres, at nogen Skatyder urettelig er lignet flere Gange, at nogen Skatydens Formue eller Indtægt af Nævnet er opført med et urigtigt Beløb paa Grund af indløbne Beregningsfeil, eller at en Skattepligtig af Nævnet er urettelig forbigaaet.

Jorfaavidt Stat til Staten af Indtægt eller af Indtægt og Formue er paabudt, foretager Vigningskommissionen endvidere i Nævnenes Ansættelser de Forandringer, som for Statskattens Vedkommende foranlediges ved de Meddelelser, som i Henhold til Lov af 23de Juli 1894 § 7, andet Led, og § 10 i Slutningen indkommer til den fra andre Vigningskommissioner.

§ 4. Klage over Ansættelse, som udelukkende hidrører fra et Vigningsnævn, bliver at paakjende af dette i Stedet for af Vigningskommissionen. Herved finder § 3, andet og tredje Led, tilsvarende Anvendelse; jorfaavidt Verigtigelse efter sidstnævnte Led medfører Forhøielse for nogen Skatyder af den i Vigningsforretningen opførte Stat eller Skatlæggelse af nogen, som er forbigaaet af Vigningsnævnet, skal der imidlertid her først gives Skatyderen Anledning til at udtale sig.

§ 5. Tøvrigt forholdes med Vigningen og Klager over samme efter den gjældende Lovgivning, dog saaledes, at den i Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 37, andet Led, foreskrevne Udlæggelse af en Afskrift af Vigningsforretningen for de i Byen hjemmehørende Skatydere skal kunne ske paa forskjellige Steder for de forskjellige Distrikter, og at den i samme Lovs § 38, første Led, omhandlede Frist for Indgivelse af Klager til Vigningskommissionen forlænges til 4 Uger.

Jugen Skatteansættelse bliver ugyldig, fordi Ansættelse af Indtægt eller Formue eller Paakjendelse af Klage maatte være udført af et urigtigt Vigningsnævn eller af Vigningsnævn i Stedet for af Vigningskommissionen eller omvendt.

§ 6. Det kan i Vedtægten bestemmes, at Tjenstgjøringstiden for Vigningsnævnenes Medlemmer forlænges indtil 4 Aar og for Varamændene indtil 2 Aar, samt at den for Udeblivelse fra Møder i Vigningsnævn, Vignings- eller Overligningskommission bestemte Bod forhøies indtil Kr. 50,00.

§ 7. Ethvert Vigningsnævns Forhandlinger indføres i en særskilt af Kommuneskretsens Ordfører autoriseret Protokol. Indberetningerne til Vigningskommissionen om dets Ansættelser indrettes efter Schema, foreskrevet i Vedtægten.

§ 8. De nærmere Forskrifter, som fornødiges til Gjennemførelse af det i ovenstaaende Paragrafer omhandlede, gives i Vedtægten.

§ 9. Hvad der i den gjældende Lovgivning er foreskrevet om Forpligtelse til at gaa Vigningskommissionen tilhaande med Oplysninger og om Ansvar for at søge den vildledt i dens An-

fættelser, skal ogsaa gjælde i Forhold til Vigningsnævnene. Det 28 Juni. samme gjælder Forfristerne om Udgang for Amtsstattekommissionen No. 2. til at lade et eller flere af sine Medlemmer deltage i Vigningskommissionens Forhandlinger og om Udgang for denne til at lade et eller flere af sine Medlemmer anstille Undersøgelser og modtage Forklaringer angaaende Skattesager.

§ 10. Nærværende Lov kommer ikke til Anvendelse paa Vigninger, der er paabegyndte, før den ovenomhandlede Bestægt træder i Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Rosenbalds Slot den 28de Juni 1897.

Dscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lo v

28 Juni
No. 3.

angaaende Bærnepligtens Udvidelse til Rigets nordlige Landsdele.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu foresaaede ordentlige Stortings Beslutning af 18de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Befolkningen i Tromsø Stift skal herefter være Bærnepligt undergivet efter de for det øvrige Land om Bærnepligt og Udskrivning givne Lovbestemmelser med de Afvigelser, der indeholdes i nærværende Lov.

§ 2. Den Del af Landvæbningen, som opsættes i Finmarkens Amt, organiseres som ét Opbud. Dettets Bestemmelse er nærmest at tjene til Forsvar for Landets nordlige Distrikter og til Opretholdelse af Retsordenen.

Forpligtede til Tjeneste i Opbudet er alle Amtets Indvaanere, der ikke er at henregne til Sjøfarende (Lov af 12te Mai 1866 § 48). For Tjeneste i Opbudet kan Kongen fritage Be-

28 Juni. boere, for hvem Fremmøde til Øvelsespladsen maatte falde uforholdsmæssig besværligt.

Ligeledes kan Kongen bestemme, at Udskrivning til Sjøvæbningen ikke skal finde Sted i Finmarkens Amt eller Dele deraf, i hvilket Tilfælde de her hjemmehørende Sjøværnepligtige kan udskrives* til Landvæbningen.

§ 3. Formand i Distriktskommissionerne i Finmarkens Amt er Lensmanden, — dog i Byer, hvor en særskilt Politimester maatte være ansat, denne. Formanden tillægges Betaling af Statskassen.

§ 4. Foruden til Landvæbningen udskrives i Nordlands og Tromsø Amter aarlig en vis Anpart til Tjeneste ved det flydende og faste Kystforsvar, hvortil udtages Værnepligtige, der uden at være Sjøfarende dog er vant til at færdes paa Søen, og fortrinsvis de, der ernærer sig ved Kystfart.

Kongen kan bestemme, at ogsaa Værnepligtige, der efter Loven af 12te Mai 1866 § 48 er henregne til Sjøfarende, udskrives til eller kaldes til Tjeneste ved Kystforsvaret. Tjenestetiden i Kystforsvaret er den samme som i Landvæbningen.

De tidligere Distriktsjotropper med Reserve (jfr. Lov af 12te Mai 1866 §§ 9 og 16 samt Lov af 3die Juni 1876 § 7) ophæves, efterhaanden som de derved ansatte Mandskaber vil have udtjent.

Udskrivningen af Mandskab til Landvæbningen og Kystforsvaret foregaar under ét, saaledes at det hele Antal, som til sidstnævnte Væbningsklasse skal udskrives, fordeles paa de enkelte Lodtrækningsdistrikter i Forhold til disses Antal af tjenstdygtigt Mandskab i Marsklassen.

§ 5. De til Landvæbningen i Nordlands og Tromsø Amter udskrevne Mandskaber bliver i den Udstrækning, hvori saadant af Kongen med Storchtingets Samtykke bestemmes, at fordele paa forskellige Opbud, saaledes som i den almindelige Værnepligtslovgivning bestemt.

§ 6. Indtil den endelige Organisation af de i Tromsø Stift foreløbig opsatte Afdelinger bliver bestemt, skal de til Landvæbningen udskrevne Mandskaber gives Rekrutøvelser af mindst 42 Dages Varighed samt efter Rekrutskolens Afslutning mindst 12 Dages fortsatte militære Øvelser.

De til Kystforsvaret udskrevne Mandskaber gives Øvelse paa saadan Maade og i den Udstrækning, som Kongen med Storchtingets Samtykke til enhver Tid bestemmer.

Det samme gælder de i Stiftet udskrevne Sjøfarende.

§ 7. De Marsklasser, som ifølge § 6 foreløbig ikke indkaldes til Øvelse, er i Fred fri for Tjeneste, medmindre:

a. Storchtinget har bevilget de dertil fornødne Midler eller Krig er at befrygte;

b. det paa kræves til Opretholdelse af Retsordenen.

28 Juni.

§ 8. Naar i Tromsø Stifts Afdelinger af Landvæbningen eller Dele af Kystforsvaret skal sættes paa Krigsfod, indkaldes, indtil den endelige Organisation af de i Stiftet opsatte Afdelinger bliver bestemt, de yngre Marskasser før de ældre; dog bør 1ste Marskasser ikke benyttes, medmindre den har gennemgaaet de for Marskassen bestemte Baabenøvelser.

No. 3.

§ 9. I Fredstid foregaar Udskrivning af Sjøfarende i Stiftet kun, forsaavidt det af Kongen bestemmes.

§ 10. Hvorledes der i Stiftet skal forholdes med Hensyn til Bestyrelsen af samlede Distrikts- og Sessionsmøder samt med Hensyn til Undersøgelsen og Bedømmelsen af Børnepligtiges Tjenestedygtighed, bestemmes af Kongen.

§ 11. Lov af 12te Mai 1866, dens § 16, sættes ud af Kraft.

§ 12. Finmarkens Amts Inddeling i Lodtrækningsdistrikter og Kullevæsenets Ordning for disse istandbringes uden Ophold, medens Loven forøvrigt bliver at gennemføre, efterhaanden som det fornødne Befalingspersonale kan tilveiebringes.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Rosenbalds Slot den 28de Juni 1897.

Dscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Kongelig Resolution

af 28de Juni.

28 Juni.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Brudvik Herred, Søndre Bergenhus Amt, under 18de December 1896 og 10de April 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 22de Januar 1883, ved hvilken Rjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gade-

28 Juni.

uorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Brudvik med flere Herreder, ophæves, forsaavidt Brudvik Herred angaar, fra den Dag af, da ovennævnte Vedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei, hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Afkomst, der er aaben for almindelig Færdsel, maa Dploh, Slagsmaal, Strigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Afsærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Reisfærende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Sneboldkastning, Dans og Kortspil maa ikke finde Sted paa eller i umiddelbar Nærhed af offentlig Bei. Lensmanden kan efter Samraad med Formandskabet helt eller delvis forbyde Kjelkeagning, Skiløbning og Boldspil paa nærmere angivne Beie.

§ 3. Kjørende og Ridende er paa Vinterføre pligtige til at anbringe Bjelder paa sine Heste, saa man i tilborlig Afstand kan høre deres Komme.

Uborren Kjørsef eller Riden paa offentlig Bei er forbudt. Gjennem „Gaden“ ved Dale Fabrikker samt over den sammesteds over Jernbanestjæringen førende Bro maa kun kjøres eller rides i Skridt.

§ 4. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare mod dem eller gjø ad dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med Mundkurv.

§ 5. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa eller kaste noget imod anden Mands Hus, Port, Dør eller Vindu eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller stræmmes.

§ 6. Ved Mineringsarbejder saavel som ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilborlig Forsigtighed iagttages.

§ 7. Det paaligger enhver, der driver Restauration eller anden offentlig Bevertning med Spise- eller Drikkevarer, saavidt det staar til ham, at paaase, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden og Sømmelighed.

§ 8. Ingen maa paa offentligt Bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller stoiende Afsærd, hvorved andre Gjæster eller Husets Beboere eller omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 9. Offentlige Bevertnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften for Son- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen. I den Tid maa ingen Bevertning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Be-

stemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Rejsende i 28 Juni. Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgniet.

Med Forskrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 10. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør kl. 10 Aften. Foranstaltes saadan Dans afholdt af Nogen, som deraf gjør sig en Næring, maa Tilladelse dertil erhverves hos Lensmanden, hvorhos af saadan Bedrift forstudsvis erlægges til Kommunen en Afgift af Kr. 5 til 50 efter Lensmandens nærmere Bestemmelse for hver Dag eller Aften Tilladelsen gjælder. Det samme gjælder den, der holder Mafkerade, Sangerhus eller Karusel.

§ 11. Første Juledag, Skjærtorsdag, Langfredag, første Paaskedag og første Pintsedag samt de disse Helligdage forudgaaende Dage er det forbudt at holde nogen af de i § 10 nævnte Forlystelser.

§ 12. Overtrædelse af nærværende Bedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Boder fra 2 — to — til 800 — otte Hundrede — Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution

28 Juni

af 28de Juni.

Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Eidsskogen Herred i Hedemarkens Amt under 14de April 1897 fattede Beslutning om Tillæg til de gjældende Sundhedsforskrifter for Herredet, saalydende:

Vig maa ikke henstaa ubegravede længere end 8 Dage om Sommeren og 10 Dage om Vinteren.

Kongelig Resolution

28 Juni.

af 28de Juni.

1. I Medhold af Lov om Fredning af Laks og Søørret af 20de Juni 1891 § 17 skal det være forbudt til Fangst af Fisk at benytte de i nævnte Paragraf omhandlede Redskaber

- 28 Juni. indenfor en Strækning ved Udløbet af Fustelven i Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, fra Udløbet af Oterbækken til yderste Punkt af Lindsethougen samt fra Grændsefillet mellem Gaardene Skalland og Søfting til yderste Punt af Alternæsjet, dog saaledes at Garn og Røter til Jangst af Silb deri ikke indbefattes.
2. Kongelig Resolution af 2den September 1878, indeholdende Forbud mod Brug af visse Redskaber ved Udløbet af den i nærværende Resolutions Post 1 omhandlede Elv, ophæves.

28 Juni.

Kongelig Resolution

af 28de Juni.

I Genhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Dislebo og Laudals Herredsstyrelse, Lister og Mandals Amt, under 3die Mai d. A. fattede Beslutning:

1. Det skal inden Dislebo og Laudals Herred være forbudt at opføre Gjerde af Pigtraad.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjerder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet usfarligt Materiale.

28 Juni.

Kongelig Resolution

af 28de Juni.

I Genhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Bjelland og Grindems Herredsstyrelse, Lister og Mandals Amt, under 4de Mai d. A. fattede Beslutning:

1. Det skal inden Bjellands og Grindems Herred være forbudt at opføre Gjerder af Pigtraad.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjerder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet usfarligt Materiale.

28 Juni.

Kongelig Resolution

af 28de Juni.

I Genhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af

Dovrebo Herredsstyrelse, Lister og Mandals Amt, under 4de Mai 28 Juni.
d. A. fattede Beslutning:

1. Det skal inden Dovrebo Herred være forbudt at opføre Gjerde af Pigtraad.
 2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjerder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet usfarligt Materiale.
-

Kongelig Resolution

28 Juni.

af 28de Juni.

I Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Bøfs Herredsstyrelse, Søndre Bergenhus Amt, under 14de April d. A. fattede Beslutning:

I Bøfs Herred skal der i Pigtraadgjerder anbringes mindst én 10 cm. bred Lægte, hvis øverste Kant skal være i en Høide af 1 m. over Marken eller i Tilfælde Vandfladen. Anvendes kun én Lægte, maa der under denne anbringes mindst 4 Traade, og Stolperne maa ikke have større Afstand fra hverandre end 2 m.

Bruges Pigtraad over Gjerde af andet Materiel, maa dette Gjerde have en Høide af mindst 80 cm. Det er en Selvfølge, at Gjerdet i begge Tilfælde maa have den lovbefalede Høide.

Gjerder af Pigtraad, der allerede er opsatte, maa, naar Istandsættelse er nødvendig, gøres istand paa den i Vedtægten foreskrevne Maade.

Kongelig Resolution

28 Juni.

af 28de Juni.

I Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Approbation paa følgende, af Naustdals Herredsstyrelse, Nordre Bergenhus Amt, under 17de April d. A. fattede Beslutning:

Det skal være enhver forbudt at anvende Pigtraad til Gjerde mellem Ind- og Udmark, mod Nabo og langs offentlig Vej.

29 Juni.

Sjælfste Resolution

af 29de Juni.

Den af Kristiansands Kommunebestyrelse under 11te Juni 1897 i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Vin, Mjød og Cider fra 1ste Januar 1898 skal være forbudt andre paa Stedet end dem, der vinder Bevilling paa denne Næring, — stadfæstes som gjældende indtil videre.

29 Juni.

Sjælfste Resolution

af 29de Juni.

I Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at der for Fiskeri af Ferskvandsfisk i Sundals Herred, Romsdals Amt, indtil videre, dog ikke for et længere Tidsrum end 10 Aar fra 1ste Januar 1897 at regne, skal gjælde følgende Regler:

1. Fra og med 15de September til og med 15de April skal alt Fiskeri være forbudt i de Elve, Bække og Bænde inden Herredet, hvor den lovbestemte Fredning af Lax og Soorret ikke er gjældende.
2. Alt Fiskeri med Oter, Lyster og ved Dæmning skal være forbudt.
3. Garn og andre bundne Redskaber maa i vaad Tilstand ikke have mindre Afstand mellem Ruderne end 3 cm.
4. Tejner, Sløer og lignende Indretninger skal være forbudt i de første 5 Aar, efterat disse Fredningsbestemmelser er traadt i Kraft, og skal ogsaa senere være forbudt med mindre Afstand end 3,5 cm. mellem Ruderne eller Spilerne samt paa Steber, hvor dagligt Tilsyn ikke kan foregaa.
5. Udsatte Krogrebdkaber — herunder ikke indbefattet Slug og almindeligt Stangfiske — skal være forbudt.
6. Fra disse Regler undtages Fiskevand, der for en Del tilhører andet Herred, indtil lignende Fredningsbestemmelser ogsaa er gjort gjældende for dette.

Udgiver: E. R. Bækmann.